

ननु यद्येवं प्रवृत्तिमार्गो नियते तर्हि निवृत्तिमार्गो सर्वक्रियात्यागेनैव पारमेस्वरसुखरूपानुभूतेः कितद्यशः कथनेनापितत्राह विचक्षणोऽतिनिपुणः कश्चिदेव निवृत्तितः सर्वक्रियानिवृत्त्याऽस्य विभोः सुखं निर्विकल्पकसुखात्मकं स्वरूपं वेदितुं ज्ञातुमर्हति न पुनरविचक्षणः प्रवृत्तिस्वभावः विभुत्वे हेतुः न अंतः कालतः पारं च देशतः यस्य तस्य विभोश्चेष्टितम् ततः कारणात् हे विभो अनात्मनो देहाद्यभिमानिनः अतएव गुणैः सत्त्वादिभिः प्रवर्तमानस्य जनस्य दर्शय भवानितित्वमित्यर्थः पाठांतरे भवन्नितिसंबोधनम् ॥ १६ ॥ एवतावत्काम्यकर्मदेरनर्थहेतुत्वात्तं विहाय हरेर्लीलैव वर्णनीयेत्युक्तम् इदानीं तु नित्यनैमित्तिकस्वधर्मनिष्ठामप्यनादृत्य केवलं हरिभक्तिरेवोपदेष्टव्येत्याशयेनाह त्यक्तेति ननु स्वधर्मत्यागेन भजन् भक्तिपरिपाकेन यदिकृतार्थो भवेत्तदानकाचिच्चिन्ता यदि पुनरपक्व एव म्रियेत ततो भ्रश्येद्वा तदा स्वधर्मत्यागनिमित्तो नर्थः स्यादित्याशंक्याह ततो भजनात्कथं

विचक्षणोऽस्यार्हतिवेदितुं विभोरनंतपारस्य निवृत्तितः सुखम् ॥ प्रवर्तमानस्य गुणैरनात्मनस्ततो भवान्दर्शय चेष्टितं विभोः ॥ १६ ॥ त्यक्त्वा स्वधर्मं चरणांबुजं हरेर्भजन्नपक्वोऽथपतेत्ततो यदि ॥ यत्र क्वाऽभद्रमभूद्मुष्य किं को वाऽर्थ आप्तो भजतां स्वधर्मतः ॥ १७ ॥ तस्यैव हेतोः प्रयतेत को विदो न लभ्यते यद्भूमतामुपर्यधः ॥ तल्लभ्यते दुःखवदन्यतः सुखं कालेन सर्वत्र गभीरं हसा ॥ १८ ॥ न वै जनो जातुकथंच नाव्रजेन्मुकुंदसेव्यन्यवदंग संसृतिम् ॥ स्मरन्मुकुंदांश्च्युपगूहनं पुनर्विहातुमिच्छेन्न रसग्रहो यतः ॥ १९ ॥

चित्पतेत् भ्रश्येत् म्रियेत वा यदि तदापि भक्तिरसिकस्य कर्मानधिकारान्नानर्थशंका अंगीकृत्याप्याह वाशब्दः कटाक्षे यत्र क्वाऽभद्रमभूत्किम् नाभूदेवेत्यर्थः भक्तिवासनासद्भावादिति भावः अभजद्भिस्तु केवलं स्वधर्मतः को वा अर्थः आप्तः प्राप्तः अभजतामिति षष्ठीतु संबंधमात्रविवक्षया ॥ १७ ॥ ननु स्वधर्ममात्रादपि कर्मणा पितृलोक इति श्रुतेः पितृलोकप्राप्तिः फलमस्त्येव तत्राह तस्यैव हेतोः तदर्थं यत्नं कुर्यात् यत् उपरिब्रह्मपर्यंतं अधः स्थावरपर्यंतं च भ्रमद्भिर्जीवैर्न लभ्यते षष्ठीतु पूर्ववत् तत्तु विषयसुखमन्यतएव प्राचीनकर्मणा सर्वत्र नरकादावपि लभ्यते दुःखवत् यथा दुःखं प्रयत्नं विनापि लभ्यते तद्वत् तदुक्तम् अप्रार्थितानि दुःखानि यथैवायांति देहिनाम् सुखान्यपि तथा मन्येदैन्यमत्रातिरिच्यत इति ॥ १८ ॥ यदुक्तं यत्र क्वाऽभद्रमभूदिति तदुपपादयति न वा इति मुकुंदसेवी जनो जातुकदाचित्कथंच न कुयोनिगतोपि संसृतिना व्रजेत् नाविशेत् अंग अहो अन्यवत् केवलकर्मनिष्ठवत् इति वैधर्म्ये दृष्टांतः कुत इत्यत आह मुकुंदांश्च्युपगूहनमालिंगनं पुनः स्मरन् विहातुं नेच्छेत् यतोऽयं जनो रसग्रहः रसेन रसनीयेन गृह्यते वशीक्रियते यद्वा रसेन रसनीयेन ग्रह आग्रहो यस्य तदुक्तं भगवता यतते च ततो भूयः संसिद्धौ कुरु नंदन पूर्वाभ्यासेन तेनैव हि यतेत्यवशोऽपि स इति ॥ १९ ॥